

HUNGARIAN A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
HONGROIS A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
HÚNGARO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 22 May 2006 (morning)
Lundi 22 mai 2006 (matin)
Lunes 22 de mayo de 2006 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Írjon kommentárt, rövid esszét az alábbi művek egyikéről!

1. (a)

Túlvilág

Fákat dönt, tutajoz,
úsztat egész nyáron át,
új hazájában a lélek
várral látja el magát.

5 Hódként tanyáz télen át,
vastagkérű jég alatt,
mig recsenve meghasadnak
az ujszülött szép tavak.

Akkor vándorolni megy,
10 tavaszidő szép idő,
minden meztelen fára
selyempendelecske nő.

Puha bunda nőtte be
könnyü, tiszta tagjait,
15 üdvözült a szegény lélek,
könnyen járja napjait.

Átlátszók az éjszakák,
tavaszidő szép idő,
kinek semmi sürgős dolga
20 az az igaz szerető...
madárpehely lebeg így
nálunk fényes reggelen,
játszik indul, száll, elül,
olyan ott a szerelem.

25 Olyanok a lélek hús,
könnyü lankásai,
mint a lakk cseresznyefáknak
fényes nyujtózásai...
olyan könnyü ott a kedv,
30 mint a pezsgő nyirfabor,
mint az útfélen virágzó
habszoknyás kökénybokor.

Hideg széllel huzatos
kapubolt itt életem,
35 mint a pókot fonalán
függve tart a félelem,
reszkettet a fuvalom...
sirás himbál ideát,
néha kinyilik egy ajtó
40 s idesüt a túlvilág.

Hajnal Anna (1969)

- Mi a szerepe az ellentéteknek a versben?
- Miért van csillaggal elválasztva az utolsó versszaka többitől?
- Melyek azok a költői képek és eszközök, amelyek felerősítik a költő mondanivalóját?

1. (b)

Imádom a sebességet, száguldást. Ráfordulni a lejtőre, ráengedni magam, hogy húzzon le, vonzzon alá a havas mélység, a szédület, szívemet jégkezével megmarkoló félelem, mi volna, ha végül mégse bírnék úrrá lenni a gravitáción, és csak siklanék, zuhannék le a semmibe, halálba. Azt hiszem, ez a kihívás, a veszély újra s újra átélt rémülete a szíes izgalma, szépsége, minden sporté,
5 szenvedélyé, talán az egész életé.

Már odafelé, föl a Tátrába, elfogott a rohanás mámora. Egon fáradt, kialvatlan volt, éjjelig dolgozott a kórházban, reggel korán indult, Budapestről még elszaladt értem, és úgy tovább. A határon túl átadta a kormányt, bóbiskolt mellettem, fejét olykor a vállamnak támasztva. De fél szemmel azért figyelt, s ha nagyon merészen vettem a kanyart, élvezve, amint a szélső ívig
10 gyorsulok fel, ki az út pereméig, és már a kerekek csikorognak: fölriadt, szeszergett, hogy kidob a kocsiból, ha nem vezetek tisztességesen.

Később valami diákkori szerelméről mesélt, akivel a napokban találkozott újra, egy temetésen vagy hol. Bosszantott, nem az a vén nő, hanem ezek az örökös ősrégi emlékei, még az én születésem előtti időkből, erre voltam igazán féltékeny, a huszonöt esztendőre, amivel korábban
15 pottyant a világra. Nyolc hónapja kerültünk össze, vakbéllel operált, azután. Eléggé zűrös ügy, hogy ilyen messzi lakunk egymástól. Ezért is beszéltem rá a tátrai kirándulásra, habár neki már vagy tiz éve nem volt léc a lábán.

Én egész jól sízek, versenyeztem is, amíg a gyerek nem jött. Egonnak annál pocskébbul ment, még az ósdi, bognizó stílust tanulhatta, s közben azt is elfelejtette: csak imbolygott,
20 hadonászott a botjaival, bukdácsolt, rossz nézni, nem érezte a tempót, egyensúlyt, többet hempergett a hóban, mint haladt. S hozzá dühöngött, szitkozódott, nem viselte el a hiúsága, hogy ő, a híres sportember, vitorlásbajnok és teniszező, ennyivel ügyetlenebb egy nőnél. Magyaráztam neki az ellenvállas technikát, mutogattam is, hasztalan, nemigen tudta utánamcsinálni, teste nem engedelmeskedett, hiába erőltette, kényszerítette. Ráadásul ismerős fiatalokkal találkoztam,
25 korombeli lányokkal és fiúkkal, ugyancsak versenyzők, itt edzettek, fölcsaltak sílifittel a csúcsra, istenien robogtunk és cikáztunk lefelé, hahózza, boldogan, a szikrázó fehér hegyoldalon. Egon addig a büfében várt rám, kékrezöldre verve, sántikálva, és majd szétrobbant mérgében.

Engesztelésül nagyon kedves akartam lenni hozzá. Ebből aztán, már a szállodai szobánkban, hatalmas összeborulás, ölekezés lett, ő igyekezett bizonyítani a férfiasságát, én meg annál jobban
30 szerettem, hogy egyszer ilyen esendőnek láttam. Éppen csak leugrottunk vacsorázni, és utána is, a fél éjszakán át folytattuk, pedig mindketten irtó kimerültek voltunk, mégse tudtuk megelégedni, hol ő kézdte ismét, hol én.

Reggel azt mondta, fáj a lába, hagyjuk ki ezt a napot, és maradjak vele. Csakugyan dagadt kissé a bokája, de persze rá is játszott, nyafogott, borogatta, ápoltatta magát. Gyönyörű verőfényes
35 az idő, sajnáltam volna, hosszú vita után sikerült rábeszélnem, hogy jöjjön ki, keresünk egy elhagyott, enyhe lejtőt, ott gyakorolhatunk, nem lát senki. Csak hát gyatrán csinálta így is, noha rettentően iparkodott, elbukott, föltápászkodott, újból és megint próbálta, nekiindult, kivörösödve és a fogát vicsorgatva, majd avval állt elő, hogy utazzunk el innét, még aznap, igazán, akár egy csökönys, rossz gyerek, nagyon szerettem.

Karinthy Ferenc, *Harminchárom* (részlet, 1977)

- Hogyan érzékeli és éli át az „idő”-t a két szereplő?
 - Mit tudunk meg a szereplők viszonyáról az idézett részletből?
 - Milyen szerkezetet és milyen stíluseszközöket használ Karinthy Ferenc a részletben?
-